

ພຣະທຳດານເຢຣີ - ເລກທີໜຶ່ງຮ້ອຍເກົ້າສິບຫົກ

ຄວາມຂະໜານກັນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ແລະ ຄວາມຜິດຫວັງອັນສັກສິດ:
ການເດີນທາງແຫ່ງການສຳແດງຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ ໃນພຣະນິມົດ 10

Jeff Pippenger
2024-04-27

ໃນບົດທຶນຂອງພຣະທຳພຣະນິມົດ

ບ່ອນທີ່ປະຫວັດຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶນຊຶ່ງແລະອົງທຶນອື່ນໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ນັ້ນ, ໂຢຮັນ, ໃນຖານະເປັນສັນຍາລັກແທນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ, ໄດ້ຮັບການບອກໄວ້ວ່າໜ້າວ່າ ໃນປະຫວັດທີ່ລາວເປັນຕົວແທນໂດຍສັນຍາລັກນັ້ນ ຈະມີຄວາມຜິດຫວັງເກີດຂຶ້ນ, ແລະຄວາມຜິດຫວັງນັ້ນກໍແມ່ນອົງປະກອບໜຶ່ງຂອງປະຫວັດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶນຊຶ່ງແລະອົງທຶນອື່ນ ທີ່ໄດ້ຖືກປິດຜະນຶກໄວ້ຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກມົນເລໂຮດ ເພື່ອທົດສອບຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາ.

ແລະສຽງທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນຈາກສະຫວັນນັ້ນ ໄດ້ກ່າວກັບຂ້ານ້ອຍອີກ ແລະກ່າວວ່າ, ຈົ່ງໄປ ແລະຮັບເອົາໜັງສືນ້ອຍທີ່ປິດຢູ່ນັ້ນ ຈາກມືຂອງທູດສະຫວັນຜູ້ທີ່ຍິນຢູ່ເໜືອທະເລ ແລະເໜືອແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ໄປຫາທູດສະຫວັນນັ້ນ ແລະໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, ຂໍໃຫ້ທ່ານມອບໜັງສືນ້ອຍນັ້ນໃຫ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ. ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ, ຈົ່ງຮັບມັນໄປ ແລະກິນມັນໃຫ້ໝົດ; ມັນຈະເຮັດໃຫ້ທ້ອງຂອງເຈົ້າຂົມຂຶ້ນ ແຕ່ໃນບາກຂອງເຈົ້າມັນຈະຫວານດັງນ້ຳເຜີ້ງ. ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບໜັງສືນ້ອຍນັ້ນອອກຈາກມືຂອງທູດສະຫວັນ ແລະກິນມັນເສຍ; ແລະໃນບາກຂອງຂ້ານ້ອຍມັນຫວານດັງນ້ຳເຜີ້ງ. ແລະເມື່ອຂ້ານ້ອຍໄດ້ກິນມັນແລ້ວ ທ້ອງຂອງຂ້ານ້ອຍກໍຂົມຂຶ້ນ. ພຣະນິມົດ 10:8-10.

ໃນຂໍ້ທີ່ສິບ, ໂຢຮັນເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 11 ສົງຫາ 1840 ເມື່ອທູດອົງມີລິດໄດ້ລົງມາ ໂດຍມີໜັງສືນ້ອຍຢູ່ໃນມືຂອງຕົນ, ຈົນເຖິງຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງໃຫຍ່ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.

ກ່ອນທີ່ທ່ານຈະເປັນຕົວແທນໂດຍສັນຍາລັກຂອງປະຫວັດສາດນັ້ນ, ທ່ານໄດ້ຮັບຄຳບອກໂດຍ "ສຽງທີ" ທ່ານ "ໄດ້ຍິນຈາກສະຫວັນ" ແຈ້ງໃຫ້ທ່ານຮູ້ວ່າ ເມື່ອທ່ານກິນໜັງສືນ້ອຍນັ້ນ, "ມັນຈະເຮັດໃຫ້ທ້ອງຂອງເຈົ້າຂົມ, ແຕ່ໃນບາກຂອງເຈົ້າມັນຈະຫວານເໝືອນນ້ຳເຜີ້ງ."

ຄວາມຜິດຫວັງອັນຂົມຂຶ້ນນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ທົດສອບຄວາມເຊື່ອຂອງກຸ່ມມົນເລໂຮດ, ແລະບໍ່ເປັນການດີທີ່ສຸດສຳລັບພວກເຂົາທີ່ຈະຮູ້ເຖິງຄວາມຜິດຫວັງນັ້ນກ່ອນທີ່ມັນຈະມາເຖິງ, ແຕ່ໂຢຮັນເປັນຕົວແທນຂອງຊົນຊາດໃນວັນສຸດທ້າຍ ຜູ້ທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ຂໍ້ເທັດຈິງຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວພັນກັບການຈຳແນກລຳດັບເຫດການ, ຊຶ່ງເປັນປະຫວັດສາດຂອງຂ່າວສານຂອງທູດອົງທຳອິດແລະອົງທຶນອື່ນ.

ປະຫວັດສາດອັນສັກສິດນັ້ນຊັບຊ້ອນວ່າ ຈະມີການທົດສອບອັນໜຶ່ງຖືກນຳມາເຖິງເຫຼົ່າຊົນຊາດໃນຍຸກສຸດທ້າຍ, ແລະມັນຈະເປັນການທົດສອບທີ່ຕັ້ງຢູ່ທົ່ວທັງສິ່ງທີ່ເປັນການດີທີ່ສຸດສຳລັບພວກເຂົາຈະເຂົ້າໃຈລ່ວງໜ້າກ່ອນການທົດສອບນັ້ນ, ແຕ່ກໍບໍ່ແມ່ນປະສົບການອັນດຽວກັນກັບຂອງພວກມົນເລໂຮດ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນສອດຄ່ອງຢ່າງສົມບູນກັບການຈຳແນກລຳດັບເຫດການທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍທູດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທຶນອື່ນ, ເພາະວ່າສາຍພົວພັນທັງເຈັດກໍເປັນຕົວແທນເຊັ່ນກັນຂອງ "ເຫດການໃນອະນາຄົດທີ່ຈະຖືກເປີດເຜີຍຕາມລຳດັບຂອງມັນ."

ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ປະຫວັດພື້ນຖານຂອງພວກ Millerites, ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍຈະປະຕິບັດໃຫ້ສຳເລັດລຳດັບເຫດການດຽວກັນກັບພວກ Millerites, ແຕ່ສິ່ງທີ່ໄດ້ທົດສອບພວກ Millerites ນັ້ນ, ຊຶ່ງເປັນການດີສຳລັບພວກເຂົາທີ່ຈະບໍ່ຮູ້ລ່ວງໜ້າ,

ຈະເປັນການທົດສອບທີ່ແຕກຕ່າງອອກໄປ,
ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໂດຍອົງປະກອບໜຶ່ງທີ່ຖືກປະທັບຕາໄວ້ຈົນກວ່າເວລາຈະມາເຖິງ
ສຳລັບສິ່ງໄຕແຫ່ງເຜົາຢູດາຈະເປີດຕາຜະນຶກພຣະນິມິດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ,
ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນປະຫວັດອັນຊ້ອນຢູ່ຂອງຂໍ້ສັນຍາໃນການເຮັດບົດທີ່ສືບເອັດ.

ສິ່ງທີ່ໄດ້ຖືກປະທັບຕາໄວ້ນັ້ນ ຖືກກຳນົດໄວ້ເພື່ອທົດສອບປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວາລະສຸດທ້າຍ,
ແລະການທົດສອບນັ້ນຈະສອດຄ່ອງກັບໝູ່ໝາຍພະຍານ ບ່ອນທີ່ພວກ Millerites ໄດ້ຖືກທົດສອບ; ເພາະວ່າ
ບໍ່ວ່າໃນການສຳເລັດຄົງທຳອິດໃນປະຫວັດສາດຂອງ Millerite
ຫຼືໃນການສຳເລັດຄົງສຸດທ້າຍແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ, ສຽງຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດແມ່ນ
“ການບັນຍາຍລຳດັບຂອງເຫດການ” “ຊຶ່ງຈະຖືກເປີດເຜີຍຕາມລຳດັບຂອງມັນ.”

ສິ່ງທີ່ໂດຍທົ່ວໄປຍັງບໍ່ຖືກຮັບຮູ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງກໍຄືວ່າ
ເມື່ອໃ້ຢຣັນເປັນຕົວແທນແຫ່ງປະຫວັດການສະເດັດລົງມາຂອງພຣະຄຣິດພ້ອມດ້ວຍໜັງສືນ້ອຍ ໃນວັນທີ 11
ສິງຫາ 1840 ຈົນເຖິງຄວາມຜິດຫວັງອັນໃຫຍ່ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ນັ້ນ,
ປະຫວັດດຽວກັນນັ້ນກໍໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນເຊັ່ນກັນໂດຍການສະເດັດລົງມາຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສອງໃນວັນທີ
19 ເມສາ 1844. ຄວາມຜິດຫວັງຄົງທຳອິດສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ວ່າເປັນຄວາມຜິດຫວັງຂອງໃ້ຢຣັນ,
ຜູ້ຊົງຫຼັງຈາກໄດ້ກິນໜັງສືນ້ອຍໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ແລ້ວ ກໍໄດ້ພົບກັບຄວາມຜິດຫວັງໃນວັນທີ 19 ເມສາ
1844. ເມື່ອຄວາມຜິດຫວັງນັ້ນມາເຖິງ ທູດສະຫວັນອົງທີສອງໄດ້ສະເດັດລົງມາພ້ອມດ້ວຍ “ຂໍ້ຂຽນ”
ຢູ່ໃນມືຂອງທ່ານ.

“ທູດສະຫວັນຜູ້ຊົງລົດອີກອົງໜຶ່ງໄດ້ຮັບພຣະບັນຊາໃຫ້ລົງມາຍັງໂລກ.
ພຣະເຢຊູໄດ້ວາງໜັງສືໃນມືຂອງທ່ານ, ແລະເມື່ອທ່ານມາເຖິງໂລກ ທ່ານໄດ້ຮ້ອງດັງຂຶ້ນວ່າ,
'ບາບໂລນໄດ້ລົ້ມແລ້ວ, ໄດ້ລົ້ມແລ້ວ.'
ແລ້ວຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນພວກຜູ້ທີ່ຜິດຫວັງນັ້ນຍົກສາຍຕາຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນອີກ,
ເຝົ້າຄອຍການສະເດັດປາກົດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມຫວັງ.
ແຕ່ຫຼາຍຄົນເບິ່ງເໝືອນຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາບມືນຊາ, ດັ່ງກັບຄົນນອນຫຼັບ;
ແຕ່ຂ້ານ້ອຍສາມາດເຫັນຮ່ອງຮອຍແຫ່ງຄວາມເສົ້າອັນເລິກຊຶ້ງຢູ່ເທິງໃບໜ້າຂອງພວກເຂົາ.
ພວກຜູ້ທີ່ຜິດຫວັງໄດ້ເຫັນຈາກພຣະຄຳພີວ່າ ພວກເຂົາຢູ່ໃນເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າ,
ແລະວ່າພວກເຂົາຈະຕ້ອງຄອຍຖ້າຢ່າງອົດທົນຈົນກວ່ານິມິດນັ້ນຈະສຳເລັດຄົບຖ້ວນ.
ຫຼັກຖານອັນດຽວກັນທີ່ໄດ້ນຳພາພວກເຂົາໃຫ້ເຝົ້າຄອຍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນປີ 1843,
ກໍໄດ້ນຳພາພວກເຂົາໃຫ້ຄາດຫວັງພຣະອົງໃນປີ 1844. ແຕ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນວ່າ
ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ມີພະລັງອັນນັ້ນທີ່ເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາໃນປີ 1843.
ຄວາມຜິດຫວັງຂອງພວກເຂົາໄດ້ທຳໃຫ້ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາຫມົດແຮງລົງ.” Early Writings, 247.

ປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການ Millerite ທີ່ໃ້ຢຣັນເປັນຕົວແທນໃນບົດທີ່ສືບ ນັ້ນ
ແມ່ນປະຫວັດສາດຂອງທັງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ແລະ ອົງທີສອງດ້ວຍ.
ການລົງມາຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດພ້ອມຂ່າວສານ ແລະ
ການລົງມາຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສອງພ້ອມຂ່າວສານ
ເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງປະຫວັດສາດແຕ່ລະຕອນ
ຊຶ່ງທັງສອງຕອນນັ້ນລ້ວນແຕ່ສົນສຸດລົງໃນຄວາມຜິດຫວັງ
ແມ່ນແຕ່ໃ້ຢຣັນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນໂດຍກົງຫຼາຍກວ່າ ເຖິງປະຫວັດສາດທັງໝົດຂອງທູດສະຫວັນທັງສອງອົງ.
ແມ່ນແຕ່ຫຼັງຈາກວັນທີ October 22, 1844 ເມື່ອທູດສະຫວັນອົງທີສາມໄດ້ມາພ້ອມຂ່າວສານ
ຄວາມຜິດຫວັງໃນການກະບົດປີ 1863 ກໍເປັນພະຍານປະການທີສາມຂອງຊ່ວງເວລາໜຶ່ງ
ທີ່ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຂ່າວສານ ແລະ ສົ້ນສຸດລົງໃນຄວາມຜິດຫວັງ.

ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດຂອງຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020 ເປັນຄູ່ຂະໜານກັບຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດຂອງພວກ Millerites. ຄວາມຈິງປະການໜຶ່ງໄດ້ຖືກປະທັບຕາໄວ້ ເໝືອນດັ່ງທີ່ຄວາມຈິງຂອງປີ 1844 ຖືກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທັບຕາໄວ້ ໂດຍການຊົງວາງພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໄວ້ເທິງຄວາມຜິດພາດບາງປະການໃນຕົວເລກຕ່າງໆ ຊຶ່ງໄດ້ນຳໄປສູ່ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດຂອງພວກ Millerites. ເມື່ອຕໍ່ມາຄວາມຜິດພາດນັ້ນໄດ້ຖືກເຂົ້າໃຈ, ຄວາມຜິດພາດນັ້ນໄດ້ຖືກແກ້ປະທັບຕາອອກ ດັ່ງທີ່ສິ່ງໃດແຫ່ງເຜົ່າຢູດາໄດ້ຍົກພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກ. ຄວາມຜິດພາດຂອງວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020 ໄດ້ເກີດຂຶ້ນເນື່ອງຈາກການປະຕິເສດທີ່ຈະຍອມຮັບວ່າ ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນແລ້ວ ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະກາດວ່າ "ເວລາຈະບໍ່ມີອີກຕໍ່ໄປ."

ບໍ່ວ່າຈະເປັນຂະບວນການຝຣັ່ງເດນເຢຍໃນຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມ, ຫຼືຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດຂອງຂະບວນການລາໂອດີເຊຍຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມ, ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງເປັນເຄື່ອງໝາຍຕາມທາງ. ໃນວັນທີ 19 ເມສາ 1844 ແລະ ໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020 ຄວາມຜິດຫວັງນັ້ນໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດເວລາແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍ. ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄຳຖືກຮວບຮວມໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ຫຼື 11 ກັນຍາ 2001 ໄດ້ຖືກກະຈັດກະຈາຍ, ແລະນັບແຕ່ນັ້ນມາ ພຣະຄຣິດໄດ້ລົ້ມຮວບຮວມປະຊາກອນຂອງພຣະອົງເປັນຄັ້ງທີສອງ.

ພຣະອົງໄດ້ຊົມນຸມປະຊາຊົນໜຶ່ງເລື້ອຍຕົ້ນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ເພາະດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການບັບຕີສະມາຊາດຂອງພຣະຄຣິດ, ມັນແມ່ນເມື່ອສັນຍາລັກແຫ່ງພຣະເຈົ້າລົງມາ ພຣະອົງຈົ່ງເລີ່ມຊົມນຸມສາວົກຂອງພຣະອົງ, ບໍ່ແມ່ນກ່ອນນັ້ນ. ແລ້ວຕໍ່ມາ, ຫຼັງຈາກການກະຈັດກະຈາຍໜຶ່ງ, ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົມນຸມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງເປັນຄັ້ງທີສອງ. ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົມນຸມສາວົກຂອງພຣະອົງເລີ່ມຕົ້ນທີ່ການບັບຕີສະມາຊາດຂອງພຣະອົງ, ແລະຫຼັງຈາກການກະຈັດກະຈາຍທີ່ເກີດຈາກໄມ້ກ້າງແຂນ, ພຣະອົງກໍໄດ້ເລີ່ມຊົມນຸມສາວົກຂອງພຣະອົງເປັນຄັ້ງທີສອງ. ຂໍ້ເທັດຈິງທາງຄຳພະຍາກອນເກືອກກັບການຊົມນຸມເປັນຄັ້ງທີສອງ ທີ່ໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນເດືອນກໍລະກົດ 2023, ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງສິ່ງທີ່ໄດ້ຖືກຜະນຶກໄວ້ໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນໄດ້ປາກົດຢ່າງແຈ້ງຊັດແລ້ວວ່າເປັນອົງປະກອບໜຶ່ງຂອງປະຫວັດສາດຂອງພວກ Millerites.

ໃນຂໍ້ທີສີ່ຂອງດານໂອນ 11, ສັດຮ້າຍຈາກຫລຸມເລືອກອັນບໍ່ມີກິນໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະໄດ້ສັງຫານເຂົ້າສອງອັນຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໃນປີ 2020. ໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2023, ພຣະອົງເລີ່ມຕົ້ນຮວບຮວມປະຊາຊົນໃນຍຸກສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງເປັນຄັ້ງທີສອງ. ຂະບວນການແຫ່ງການຮວບຮວມນັ້ນຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ພາຍໃນປະຫວັດສາດອັນສັກສິດຂອງມົນເລໂຮຕ໌, ແລະໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ ມີພະຍານທາງປະຫວັດສາດສອງປະການກ່ຽວກັບການຮວບຮວມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງເປັນຄັ້ງທີສອງ. ຂະບວນການແຫ່ງການຮວບຮວມນີ້ເປັນອົງປະກອບທາງຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກຜະນຶກໄວ້ຈົນເຖິງເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2023. ພາລະກົດແຫ່ງການຮວບຮວມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງເປັນຄັ້ງທີສອງນັ້ນ ສຳເລັດຄົບຖ້ວນໃນລະຫວ່າງປະຫວັດສາດຂອງສົງຄາມຢູເຄຣນ, ກ່ອນໜ້າການເລືອກຕັ້ງຄັ້ງທີສອງຂອງປະທານາທິບໍດີຄົນທີ 45 ຜູ້ຊົງມາຈາກເຈັດຄົນນັ້ນ.

ໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົມນຸມຂະບວນການມົນເລໂຮຕ໌, ແລະພຣະອົງໄດ້ກຳນົດໝາຍການຊົມນຸມນັ້ນໂດຍການນຳເຂົ້າມາຂອງແຜນພູມ 1843, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຕີພິມໃນເດືອນພຶດສະພາ ປີ 1842. ແຜນພູມນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານພື້ນຖານ, ເພາະໃນເວລານັ້ນພຣະອົງກຳລັງວາງຮາກຖານຂອງພຣະວິຫານຂອງມົນເລໂຮຕ໌. ການລົງມາຂອງທູດສະຫວັນໃນ ພຣະນິມິດ ບົດທີ 10, ໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840, ຂະໜານກັນກັບການຮັບບັບຕີສະມາຊາດຂອງພຣະຄຣິດ,

ຊຶ່ງທ່າມກາງສົງຄົມໆ ໄດ້ໝາຍເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນທີ່ພຣະຄຣິດຄັດເລືອກສາວົກຂອງພຣະອົງ.

“ດ້ວຍການຊົງເອົາໂຢຮັນ ແລະ ອັນດະເລ, ຊີໂມນ, ຟີລິບ ແລະ ນາທານາເອນ, ຮາກຖານຂອງຄຣິສຕະຈັກກໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນ. ໂຢຮັນໄດ້ຊີ້ນຳສາວົກສອງຄົນຂອງຕົນໄປຫາພຣະຄຣິດ. ແລ້ວຜູ້ໜຶ່ງໃນສອງຄົນນີ້ຄື ອັນດະເລ ໄດ້ໄປພົບອ້າຍນ້ອງຂອງຕົນ ແລະ ໄດ້ເອົາເຂົາມາຫາພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລັອດ. ຕໍ່ມາ ຟີລິບໄດ້ຮັບການຊົງເອົາ ແລະ ລາວກໍໄດ້ອອກໄປຕາມຫານາທານາເອນ.” The Desire of Ages, 141.

ພາລະກົດຂອງ William Miller ນັບແຕ່ເວລາສົ້ນສຸດໃນປີ 1798 ຈົນເຖິງວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ເປັນຕົວແທນຂອງພາລະກົດຂອງ John the Baptist, ແຕ່ເມື່ອທູດສະຫວັນໃນ Revelation 10 ໄດ້ລົງມາ, ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນນິມິດໄວ້ໂດຍການສະເດັດລົງມາຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃນເວລາຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະຄຣິດ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ “ຮອບຮວມ” ສາວົກພື້ນຖານຂອງພຣະອົງ. ພະຍານສອງປະການນີ້ຖືກຊີ້ວ່າ ພຣະຄຣິດໄດ້ຮອບຮວມປະຊາກອນໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ເມື່ອທູດສະຫວັນໃນ Revelation ບົດທີ 18 ໄດ້ລົງມາ, ແຕ່ເຊັ່ນດຽວກັບພວກ Millerites, ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຖືກທົດສອບໂດຍອົງປະກອບຫນຶ່ງຂອງ seven thunders ທີ່ໄດ້ຖືກຜະນຶກໄວ້, ແລະຈາກນັ້ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຮອບຮວມປະຊາກອນຂອງພຣະອົງເປັນຄັ້ງທີສອງ.

ການຮອບຮວມຄັ້ງທີສອງຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນປະຫວັດສາດທີ່ຖືກແທນໄວ້ໃນຕອນທ້າຍສຸດຂອງຂໍ້ທັສິບເອັດ ຂອງບົດທັສິບເອັດໃນພຣະທຳດານເຢອນ, ກ່ອນຊັ້ນຊະນະຂອງບຸຕິນເໜືອຢູເຄຣນ, ແລະກ່ອນຂໍ້ທັສິບສອງ ບ່ອນທີ່ຄຳພະຍານແບບພະຍາກອນຂອງຣັດເຊຍແລະຂອງບຸຕິນສົ້ນສຸດລົງ. ດັ່ງນັ້ນ ດານເຢອນ ບົດທັສິບເອັດ ຂໍ້ທັສິບເອັດ ຈຶ່ງສອດຄ່ອງກັບ ພຣະນິມິດ ບົດທັສິບເອັດ ຂໍ້ທັສິບເອັດ, ເພາະວ່າທັງນັ້ນພະຍານທັງສອງໄດ້ຖືກນຳກັບຄືນມາສູ່ຊີວິດ.

ໃນປະຫວັດສາດອັນສັກສິດຂອງພວກ Millerite, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງເລີ່ມຮອບຮວມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງເປັນຄັ້ງທີສອງຫຼັງຈາກຄວາມຜິດຫວັງໃນວັນທີ 19 ເມສາ 1844, ແລະສົ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຊ້ເພື່ອຮອບຮວມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃນເວລານັ້ນ ຄືການຍອມຮັບວ່າພວກເຂົາກຳລັງເຮັດໃຫ້ເວລາຊັກຊ້າໃນຄຳອຸປະມາຂອງພຣະຄຳພີເລື່ອງພົມຈັນສົບຄົນໃນມັດທາຍບົດທີຊາວຫ້າ ແລະຍັງໃນຮາບາກຸກບົດທີສອງອີກດ້ວຍ. ເພື່ອໃຫ້ພວກ Millerite ຮັບຮູ້ສະພາບຂອງຕົນແລະຫັນກັບຄືນມາ, ພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງຮັບຮູ້ຕົນເອງວ່າໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ພາຍໃນພຣະວັດຈະນະພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງເຫັນວ່າພວກເຂົາເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງກົງກັນຂ້າມກັບບັນດາຜູ້ທີ່ປະກາດຕົນວ່າເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ໃນການຮອບຮວມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຜູ້ຜິດຫວັງ, ພຣະອົງກຳລັງຈັດໃຫ້ມີພາບປະກອບຂອງທຸກສັນຍານທີ່ຖືກຊື້ນແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ, ດ້ວຍເຫດນັ້ນຈຶ່ງເນັ້ນຫນັກເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງປະຊາຊົນອັນແທ້ຈິງຂອງພຣະອົງ ແຕ່ຜູ້ຜິດຫວັງ, ກັບປະຊາຊົນທີ່ພຽງແຕ່ປະກາດຕົນວ່າເປັນຂອງພຣະອົງ.

ແລະໃນວັນນັ້ນ ຈະມີຮາກເຫງົ້າຂອງເຢຊາຍ ຊຶ່ງຈະຕັ້ງຍືນເປັນທຸງໝາຍແກ່ບັນດາຊົນຊາດ; ຄົນຕ່າງຊາດຈະສະແຫວງຫາທ່ານ; ແລະທີ່ພື້ນຂອງທ່ານຈະຮຸ່ງໂລດດ້ວຍສະຫງ່າລາສີ. ແລະໃນວັນນັ້ນຈະບັງເກີດຂຶ້ນວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍືນພຣະຫັດອອກອີກເປັນຄັ້ງທີສອງ ເພື່ອກູ້ຄືນບັນດາຜູ້ທີ່ເຫຼືອຢູ່ໃນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊຶ້ງຍັງເຫຼືອຢູ່ ຈາກອັດຊີເຣຍ, ແລະຈາກອີຢິບ, ແລະຈາກບາໂທຣສ, ແລະຈາກຄູດ, ແລະຈາກເອລາມ, ແລະຈາກຊີນີ, ແລະຈາກຮາມາດ, ແລະຈາກບັນດາເກາະແຫ່ງທະເລ. ແລະພຣະອົງຈະຕັ້ງທຸງໝາຍຂຶ້ນແກ່ບັນດາປະຊາຊາດ, ແລະຈະຊຸມນຸມບັນດາຜູ້ຖືກຂັບໄລ່ຂອງອິສະຣາເອນ, ແລະຈະຮອບຮວມບັນດາຜູ້ກະຈາຍຂອງຢູດາ

ຈາກສົມມຸດໂລກ. ເອຊາຍາ 11:10-12.

ເມື່ອຜູ້ພະຍາກອນເຢເຣມຢາເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຜິດຫວັງໃນວັນທີ 19 ເມສາ 1844, ທ່ານໄດ້ຊີ້ບອກວ່າທ່ານບໍ່ໄດ້ຄົບຫາສົມາຄົມກັບ "ທິປະຊຸມຂອງຜູ້ເຍາະເຍີ້ຍ" ອີກຕໍ່ໄປ, ຜູ້ຊົງໄດ້ນຳຄຳພະຍາກອນຂອງປີ 1843 ທີ່ບໍ່ສຳເລັດມາໃຊ້ເປັນຫຼັກຖານວ່າ ຜູ້ທີ່ເຢເຣມຢາເປັນຕົວແທນນັ້ນເປັນຜູ້ພະຍາກອນເທັດ.

ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ນຳຢູ່ໃນທຸລະມຸມຂອງບັນດາຜູ້ເຍາະເຍີ້ຍ ຫຼືຊົມຊົມຍິນດີ;
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນຳຢູ່ຜູ້ດຽວເນື່ອງດ້ວຍພະຫັດຂອງພຣະອົງ;
ເພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຊຸ່ນເຄືອງ. ເຢເຣມຢາ 15:17.

"ຊຸມນຸມຂອງພວກຜູ້ເຍາະເຍີ້ຍ" ໄດ້ຂັບໄລ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຢືນຢັນເຢເຣມຢາເປັນຕົວແທນອອກໄປ.

"ຫຼາຍຄົນໄດ້ຖືກຂົນເຫງິດໂດຍພວກພົນອັງຂອງຕົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ.
ເພື່ອຈະຮັກສາຖານະຂອງຕົນໄວ້ໃນຄຣິດຕະຈັກ,
ບາງຄົນຍອມທີ່ຈະນຶງຽບກ່ຽວກັບຄວາມຫວັງຂອງພວກຕົນ; ແຕ່ຄົນອື່ນໆຮູ້ສຶກວ່າຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ
ຫ້າມພວກເຂົາມີໃຫ້ບົດບັງຄັບຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ພຣະອົງໄດ້ຝາກໄວ້ໃນຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງພວກເຂົາ.
ບໍ່ແມ່ນນ້ອຍເລີຍທີ່ຖືກຕັດອອກຈາກຄວາມເປັນສະຫຍາຍຮ່ວມຂອງຄຣິດຕະຈັກ
ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນອັນໃດນອກຈາກການປະກາດຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນໃນການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ.
ຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດານີ້ເປັນສິ່ງລຳຄ່າຢ່າງຍິ່ງຕໍ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ແບກຮັບການທົດລອງແຫ່ງຄວາມເຊື່ອນັ້ນ:
'ພວກພົນອັງຂອງພວກເຈົ້າທີ່ກຽດຊັງພວກເຈົ້າ, ທີ່ຂັບໄລ່ພວກເຈົ້າອອກໄປເພາະນາມຂອງເຮົາ, ໄດ້ກ່າວວ່າ,
ຂໍໃຫ້ພຣະຢາເວຖືກຍົກຍ້ອງພຣະສີຣີ, ແຕ່ພຣະອົງຈະປາກົດເພື່ອຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີຂອງພວກເຈົ້າ,
ແລະພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມອັບອາຍ.' ເອຊາຍາ 66:5." The Great Controversy, 372.

ເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງຊຸມທຸກໝາຍໃຫ້ແກ່ບັນດາຄົນຕ່າງຊາດ, ເຫດການນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນໃນເວລາທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງຍືນພຣະຫັດອອກເປັນຄັ້ງທີສອງເພື່ອຮວບຮວມຊົນທີ່ເຫຼືອຂອງປະຊາກອນຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ຊົງເປັນບັນດາຜູ້ຖືກຂັບໄລ່ອອກແຫ່ງອິສະຣາເອນ. ພວກເຂົາຄືຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳຢູ່ໃນ "ທຸລະມຸມຂອງຄົນຊ່າງເຍາະເຍີ້ຍ" ອີກຕໍ່ໄປ.

"ຮາກຂອງເຢຊູ" ເປັນສັນຍະລັກຂອງສາຍເລືອດສອງສາຍ, ສາຍໜຶ່ງມາຈາກຍົວທະສາສະໜາຮ່ວມເຂົ້າກັບສາຍເລືອດຈາກພາຍນອກຍົວທະສາສະໜາ, ແລະບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນຕົວແທນຂອງສາຍເລືອດຂອງພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງເປັນສັນຍະລັກຂອງການປະສົມປະສານລະຫວ່າງພຣະລັກສະນະແຫ່ງພຣະເຈົ້າກັບມະນຸດຊາດດ້ວຍ, ເພາະວ່າທຸກໝາຍທີ່ຖືກຊຸຂຶ້ນນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງຊົນຊາດໜຶ່ງຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກປະທັບຕາໄວ້ຕະຫຼອດໄປໃນສະພາບແວດລ້ອມປະສົບການແຫ່ງການປະສົມປະສານລະຫວ່າງພຣະລັກສະນະແຫ່ງພຣະເຈົ້າກັບມະນຸດຊາດ, ຊຶ່ງກໍຖືກສະແດງໄວ້ໃນຂໍ້ທີ່ສຳຄັນຂອງດານໂອນບົດທີ່ສຳຄັນ ໂດຍສັນຍະລັກຂອງ "ບ້ອມປາການ". ໃນຂໍ້ທີ່ສຳຄັນ, ເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງໜຶ່ງແສນສິໝີນີ້ສຳຄັນທີ່ຖືກຊີ້ເປັນນ້ອຍໂດຍຄວາມເຂົ້າໃຈໃນຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບບ້ອມປາການ, ຊຶ່ງແມ່ນສີສະ. ໃນປະຫວັດສາດຂອງຂໍ້ທີ່ສຳຄັນ ແລະໃນສົງຄາມຢູເຄຣນ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຍົດພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກເປັນຄັ້ງທີສອງເພື່ອຮວບຮວມບັນດາຜູ້ຖືກຂັບອອກຜູ້ທີ່ໄດ້ຜິດຫວັງ.

ດັ່ງນັ້ນ ໂດຍມີຄຳພະຍາຍາມຂອງດານໂອນ ບົດ 11 ເປັນໂຄງສ້າງ ພວກເຮົາໄດ້ລະບຸການແຊກແຊງເຂົ້າມາຂອງລະບົບພະສັນຕະປາປາໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນກ່ອນຫນ້າກົດໝາຍວ່າອາທິດເພື່ອເລັກນ້ອຍ. ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນພາລະກິດຂອງເຂົາສັດປົກພັກຮູ້ໄພລັກນັ້ນ ຊຶ່ງຖືກແທນໂດຍ Trump ເມື່ອລາວກາຍເປັນຄົນທີ່ແບດຊົງອອກມາຈາກເຈັດ ແລະເລີ່ມຕົ້ນພາລະກິດໃນການລວມຄຣິດຈັກກັບລັດເຂົ້າດ້ວຍກັນ.

ພວກເຮົາມີເສັ້ນທາງຂອງເຂົາສັດປີກທຶກາຍເປັນຜູ້ຖອຍຫຼັງຂອງໂປຣແຕສແຕນ ດັ່ງທີ່ຖືກແທນໂດຍພວກ Maccabees. ໃນປະຫວັດສາດດຽວກັນທີ່ຖືກແທນໂດຍຂໍ້ພະຍາຍາມທີ່ເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກເຮົານຳໃຊ້ເສັ້ນທາງຂອງຟ້າຮ້ອງເຈັດຄັ້ງ ຊຶ່ງກໍແມ່ນເສັ້ນທາງຂອງຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາລີສິບຄົນ ໂດຍລະບຸປະສົບການຂອງຫນຶ່ງແສນສີໝືນສີເພັດ ພ້ອມທັງເສັ້ນທາງຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງ ຊຶ່ງຂົນສົ່ງພາລະກິດຂອງເຂົາສັດປີກໂປຣແຕສແຕນທີ່ເທົ່າທຽມ. ຫນຶ່ງໃນເຫດການສຳລັບເຂົາສັດປີກໂປຣແຕສແຕນທີ່ເທົ່າທຽມໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ ແມ່ນການຊຸມນຸມເປັນຄັ້ງທີສອງ.

ການຮວບຮວມເປັນຄັ້ງທີສອງໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນປະຫວັດຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສອງ ແລະມັນກໍໄດ້ເກີດຂຶ້ນອີກໃນປະຫວັດຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ ຕັ້ງແຕ່ປີ 1844 ຈົນຮອດ 1863, ອັນເປັນການສະຖາປະນາພະຍານສອງປະການຈາກປະຫວັດຂອງຂະບວນການ Millerite ວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ຢຽດພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກເປັນຄັ້ງທີສອງເພື່ອຮວບຮວມຝູງແກະທີ່ກະຈົດກະຈາຍຂອງພຣະອົງ.

"ວັນທີ 23 ກັນຍາ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສຳແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຢຽດພຣະຫັດອອກເປັນຄັ້ງທີສອງເພື່ອຈະກູ້ເອົາຜູ້ເຫຼືອຢູ່ແຫ່ງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຄົນມາ, ແລະວ່າ ຄວາມພະຍາຍາມທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງຖືກເພີ່ມທະວີຂຶ້ນເປັນສອງເທົ່າໃນເວລາແຫ່ງການຮວບຮວມນີ້. ໃນເວລາແຫ່ງການກະຈົດກະຈາຍ, ອົດສະຣາເອນໄດ້ຖືກຕີ ແລະຖືກຈັກຂາດ, ແຕ່ບັດນີ້ໃນເວລາແຫ່ງການຮວບຮວມ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງຮັກສາ ແລະພັນບາດແຜປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ໃນເວລາແຫ່ງການກະຈົດກະຈາຍ, ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ໄດ້ກະທຳເພື່ອເຜີຍແຜ່ຄວາມຈິງມີຜົນພຽງເລັກນ້ອຍ, ສຳເລັດຜົນໄດ້ໜ້ອຍຫຼາຍ ຫຼືເທບຈະບໍ່ມີໄລຍະ; ແຕ່ໃນເວລາແຫ່ງການຮວບຮວມ, ເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຕັ້ງພຣະຫັດຂອງພຣະອົງເພື່ອຮວບຮວມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ, ຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອເຜີຍແຜ່ຄວາມຈິງຈະມີຜົນຕາມທີ່ມັ່ງໝາຍໄວ້. ທຸກຄົນຄວນຈະເປັນນຳຫນຶ່ງໃຈດຽວກັນ ແລະມີໃຈຮ້ອນຮົ່ມໃນພາລະກິດນີ້. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ມັນເປັນຄວາມຜິດທີ່ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຈະອ້າງເຖິງເວລາແຫ່ງການກະຈົດກະຈາຍເພື່ອເອົາເປັນແບບຢ່າງມາຄວບຄຸມພວກເຮົາໃນເວລານີ້ແຫ່ງການຮວບຮວມ; ເພາະຖ້າພຣະເຈົ້າຈະຊົງກະທຳເພື່ອພວກເຮົາໃນບັດນີ້ຫຼາຍໄປກວ່າທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳໃນເວລານັ້ນ, ອົດສະຣາເອນກໍຈະບໍ່ຖືກຮວບຮວມເລີຍ." Early Writings, 74.

ໃນພາກຜະນວກຂອງ Early Writings, ຊົດສະເຕີໄວທ໌ໄດ້ອະທິບາຍຄຳກ່າວທີ່ຫາກໄດ້ອ້າງມານັ້ນ:

"3. ຄວາມເຫັນທີ່ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ 'ໄດ້ຢຽດພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກເປັນຄັ້ງທີສອງ ເພື່ອຮັບເອົາຄົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ແຫ່ງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຄົນມາ,' ໃນໜ້າ 74, ໝາຍເຖິງແຕ່ພຽງຄວາມເປັນນຳຫນຶ່ງໃຈດຽວ ແລະພະລັງອຳນາດທີ່ຄົບຖ້ວນໃນບັນດາຜູ້ທີ່ຄອຍຖ້າພຣະຄຣິດ, ແລະໝາຍເຖິງຂັດທັດຈົງທີ່ວ່າ ພຣະອົງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຮວບຮວມ ແລະຍົກຊຸມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຂຶ້ນອີກຄັ້ງ." Early Writings, 86.

ປະຫວັດສັກສິດຂອງສຽງຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຊ່ວງເວລາຈາກວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ເຖິງວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ໄດ້ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງປະຫວັດສັກສິດຈາກວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ໄປຈົນເຖິງການກະບົດໃນປີ 1863. ບັນທັດເຫຼົ່ານີ້ບັນທຶກ, ປະຫວັດທຳອິດເປັນພາບປະກອບຂອງຍົງພົມຈັນຜູ້ມີບັນຍາ, ແລະ ເສັ້ນປະຫວັດທີ່ສອງເປັນພາບປະກອບຂອງຍົງພົມຈັນຜູ້ໃຊ້ຈ້າງ. ທັງສອງປະຫວັດເລີ່ມຕົ້ນເມື່ອທູດອົງໜຶ່ງໄດ້ລົງມາພ້ອມກັບຂ່າວສານທີ່ຈະຕ້ອງຖືກກິນ. ການມາເຖິງຂອງທູດໃນທັງສອງປະຫວັດໄດ້ເລີ່ມຂະບວນການທົດສອບທີ່ກົງໃຫ້ເກີດການກະຈົດກະຈາຍ, ແລະ ພາຍໃນປີ 1849, ຊົດເຕີໄວທ໌ ກໍໄດ້ຖືກສຳແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຳລັງຍົດພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກອີກເປັນຄັ້ງທີສອງ,
ໃນຄັ້ງນີ້ເພື່ອຮອບຮວມບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ກະຈາຍໄປໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.

ພວກເຂົາໄດ້ຖືກກະຈັດກະຈາຍໂດຍຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງໃຫຍ່ ເໝືອນດັ່ງທີ່ບັນດາຜູ້ມີບັນຍາໃນວັນທີ 19 ເມສາ
1844 ໄດ້ຖືກກະຈັດກະຈາຍໂດຍຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດຂອງພວກເຂົາ.

ການຊຸມນຸມກັນເປັນຄັ້ງທີສອງໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ "ໄດ້ຊົງເລີ່ມຕົ້ນຮອບຮວມ ແລະ
ຍົກຕັ້ງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຂຶ້ນອີກຄັ້ງ." ໃນການຊຸມນຸມຄັ້ງທີສອງ

ພຣະລາຊກິດຂອງພຣະອົງລວມມີການຊົງຍົກຊຸມສັນຍານຂຶ້ນ

ຊົງມີຄວາມເປັນນ້ຳໜັງໃຈດຽວກັນຊົງກັນແລະກັນໃນຂ່າວສານນັ້ນ, ແລະ

ຄວາມເປັນມະນຸດຂອງມັນກໍປະສານເປັນອັນດຽວກັບພຣະທຳມະຊາດພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ.

ຈຸດປະສົງຂອງທຸກສັນຍານນັ້ນ ແມ່ນເພື່ອເອີ້ນຝູງແກະອັນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ອອກມາຈາກບາບໂລນ

ຊົງສຳເລັດໄດ້ໂດຍຊາຍແລະຍິງໄດ້ເຫັນທຸກສັນຍານນັ້ນ.

ທຸກໝາຍນັ້ນຄືກອງທັບຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮວມຄວາມເປັນມະນຸດຂອງຕົນເຂົ້າກັບພຣະລັກສະນະພຣະເຈົ້າຂອງ
ພຣະຄຣິດໃນເວລາແຫ່ງການທົດສອບຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ດັ່ງນັ້ນ

ການຮອບຮວມເທື່ອທີສອງຈຶ່ງຊີ້ບອກວ່າ "ຮາກຂອງເຢຊູ" ຈະຖືກຍົກຂຶ້ນ

ໂດຍແບກຮັບນິຍະພະຍາກອນສອງປະການຂອງນາງຣຸດ ຄື

ຄົນຕ່າງຊາດຜູ້ຖືກຮອບຮວມໂດຍທຸກໝາຍຜ່ານການຖືກຮວມເຂົ້າກັບໂບອາດ

ຜູ້ເປັນສັນຍາລັກຂອງໜັງແສນສີໝືນສີຟ້າ ແລະພ້ອມກັນນັ້ນຍັງເປັນສັນຍາລັກຂອງພຣະຜູ້ໃຖ່

ຜູ້ໄດ້ຊຳລະຄ່າໄຖ່ເພື່ອນາງຣຸດ ແລະເປັນຍາດໃກ້ຊິດຂອງນາງ. ໃນການຮັບສະພາບເປັນມະນຸດ

ເມື່ອພຣະລັກສະນະພຣະເຈົ້າຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບເນື້ອໜັງອັນຕົກຕ່ຳຂອງທຳມະຊາດມະນຸດ

ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ກ້າຍເປັນຍາດໃກ້ຊິດຂອງພວກເຮົາ. ທຸກໝາຍທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນນັ້ນ

ຄືບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກຮວມເປັນອັນໜຶ່ງໂດຍຂ່າວສານ ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ວຽກງານແຫ່ງການເຊື່ອມຄວາມເປັນມະນຸດຂອງ
ຕົນເຂົ້າກັບພຣະລັກສະນະພຣະເຈົ້າຂອງພຣະຄຣິດໃຫ້ສຳເລັດລົງກ່ອນໜ້າກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

"ຄວາມຊື່ນຊົມຕໍ່ພຣະຄຳພີຈະເພີ່ມເພີດເພີງຂຶ້ນຕາມການສຶກສາຂອງຕົນ. ບ່ອນນັກສຶກສາຈະຫັນໄປທາງໃດ
ເຂົາກໍຈະພົບເຫັນພຣະບັນຍາແລະຄວາມຮັກອັນຫາທິຊຸດມີໄດ້ຂອງພຣະເຈົ້າສຳແດງຢູ່"

"ຄວາມສຳຄັນຂອງລະບົບພິທີການຂອງຊາວຢິວຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຖືກເຂົ້າໃຈຢ່າງຄົບຖ້ວນ.

ຄວາມຈິງອັນກວ້າງໃຫຍ່ແລະເລິກຊົງໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໂດຍນິຍະໃນພິທີກຳແລະສັນຍະລັກຂອງມັນ.

ຂ່າວປະເສີດເປັນກະແຈທີ່ຂີ້ຄວາມລຶກລັບຂອງມັນອອກ.

ໂດຍຜ່ານຄວາມຮູ້ໃນແຜນການແຫ່ງການໄຖ່ບາບ,

ຄວາມຈິງທັງຫຼາຍຂອງມັນຈຶ່ງຖືກເປີດແຈ້ງແກ່ຄວາມເຂົ້າໃຈ.

ຍັງກວ່າທີ່ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈຢູ່ໃນບັດນີ້ຫຼາຍນັກ,

ມັນເປັນສົດພິເສດຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະເຂົ້າໃຈຫົວຂໍ້ອັນອັດສະຈັນເຫຼົ່ານີ້.

ພວກເຮົາຄວນເຂົ້າໃຈສິ່ງອັນເລິກລັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ບັນດາທຸດສະຫວັນປາຖະໜາຢາກເພິດເພີດເບື້ອງຄວາມ

ຈິງທັງຫຼາຍທີ່ຖືກເປີດເຜີຍແກ່ຜູ້ຄົນຜູ້ທີ່ດີວ່າໃຈທີ່ສຳນຶກຜິດແລະຖອມຕົນ

ກຳລັງຄົ້ນຄວ້າພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະອະທິຖານຂໍໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ທີ່ກວ້າງຂວາງຍິ່ງຂຶ້ນ ແລະຍາວຂຶ້ນ

ແລະເລິກຂຶ້ນ ແລະສູງຂຶ້ນ ຊົງພຣະອົງພຽງຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດປະທານໃຫ້ໄດ້."

"ເມື່ອພວກເຮົາເຂົ້າໃກ້ຈຸດສິ້ນສຸດແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງໂລກນີ້,

ຄຳພະຍາກອນທັງຫຼາຍທີ່ກ່ຽວກັບວັນສຸດທ້າຍຍັງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາສຶກສາເປັນພິເສດ. ພຣະທຳເລີ່ມສຸ

ດທ້າຍແຫ່ງພຣະຄຳພີພຣະສັນຍາໃໝ່ຕົ້ມໄປດ້ວຍຄວາມຈິງທີ່ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈ.

ລາຕານໄດ້ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງຄົນເປັນອັນຫຼາຍມືດບອດໄປ,
ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຍືນດີຮັບເອົາຂ້າງໃດໆກ່າມເພື່ອຈະບໍ່ໃຫ້ພຣະທຳພຣະນິມິດເປັນສັງເກດໃນສັກສາ.
ແຕ່ພຣະຄຣິດໂດຍຜ່ານຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຄືໂຢຮັນ ໄດ້ປະກາດໄວ້ໃນທຶນີ້ແລ້ວວ່າ
ສັງໃຈຈະເກີດຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ, ແລະພຣະອົງຕັດວ່າ, 'ຄວາມສຸກມີແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ອ່ານ
ແລະແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນີ້ ແລະຮັກສາສັງເກດຫຼາຍໆໆໃນນັ້ນ.'
ພຣະນິມິດ 1:3."

"ນີ້ແມ່ນຊີວິດນິລັນດອນ, ພຣະຄຣິດໄດ້ກ່າວໄວ້, 'ຄືໃຫ້ເຂົາທັງຫຼາຍໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ
ຜູ້ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າແທ້ອົງດຽວ ແລະຮູ້ຈັກພຣະເຢຊູຄຣິດ ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຊ້ມາ.' ໂຢຮັນ 17:3.
ເຫດໃດພວກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ຕະຫຼົກເຖິງຄຸນຄ່າຂອງຄວາມຮູ້?
ເຫດໃດຄວາມຈິງອັນສະຫງ່າງາມເຫຼົ່ານີ້ຈຶ່ງບໍ່ລຸກໂຊນຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ,
ສັນສະເທືອນຢູ່ເທິງຮົມຟ້າກາງຂອງພວກເຮົາ, ແລະແຜ່ຊົມໄປທົ່ວທັງຕົວຕົນຂອງພວກເຮົາ?"

"ໃນການປະທານພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງແກ່ພວກເຮົາ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງມອບໃຫ້ພວກເຮົາຄອບຄອງຄວາມ
ຈິງທຸກປະການທີ່ຈຳເປັນສຳລັບຄວາມລອດຂອງພວກເຮົາ. ຄົນນັບພັນໄດ້ຕັກນ້ຳຈາກບໍ່ແຫ່ງຊີວິດເຫຼົ່ານີ້
ແຕ່ປະລິມານການຈັດຫາກຫາໄດ້ຫຼຸດນ້ອຍລົງ. ຄົນນັບພັນໄດ້ຕັ້ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄວ້ຕໍ່ນ້ຳພວກເຂົາ
ແລະໂດຍການເພັງພິນິດ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກປ່ຽນແປງໃຫ້ເປັນພາບລັກສະນະນະດຽວກັນ.
ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາລຸກໄຫຼຢູ່ພາຍໃນ ເມື່ອພວກເຂົາເວົ້າເຖິງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງ
ໂດຍບອກເລົ່າວ່າ ພຣະຄຣິດເປັນສັງໃຈສຳລັບພວກເຂົາ ແລະພວກເຂົາເປັນສັງໃຈສຳລັບພຣະຄຣິດ.
ແຕ່ຜູ້ຄົນຫາເຫຼົ່ານີ້ຍັງບໍ່ໄດ້ຄົ້ນຈົນໝົດເລື່ອງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະບໍລິສຸດເຫຼົ່ານີ້.
ອີກຄົນນັບພັນອາດເຂົ້າຮ່ວມໃນພາລະກິດແຫ່ງການຄົ້ນຫາຄວາມລັກລັບແຫ່ງຄວາມລອດ.
ເມື່ອມີການໃຄ້ຄວນເຖິງພຣະຊີວິດຂອງພຣະຄຣິດ ແລະພຣະລັກສະນະແຫ່ງພັນທະກິດຂອງພຣະອົງ ລຳແສງ
ແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງຈະສ້ອງອອກມາຢ່າງແຈ້ງແຈນຍັງຂຶ້ນໃນທຸກຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະຄົ້ນພົບຄວາມຈິງ.
ການຄົ້ນຫາໃໝ່ແຕ່ລະຄັ້ງຈະເປີດເຜີຍບາງສິ່ງທີ່ນຳສົນໃຈຢ່າງເລິກເລິກຍິ່ງກວ່າທີ່ຄົນຖືກເປີດອອກມາແລ້ວ
. ຫົວຂັ້ນນີ້ມີວັນສິ້ນສຸດ. ການສັກສາເລື່ອງການຮັບສະພາບມະນຸດຂອງພຣະຄຣິດ,
ການຖວາຍບຸຊາໄຖ່ບາບຂອງພຣະອົງ ແລະພຣະກິດຂອງຄົນກາງຂອງພຣະອົງ
ຈະໃຫ້ຈິດໃຈຂອງນັກຮຽນຜູ້ຂະຫຍັນໝັ້ນພຽນໄດ້ຄົ້ນຄິດຢູ່ຕະຫຼອດເທົ່າທີ່ເປົ່ວລາຍຄົງດຳເນີນຢູ່;
ແລະເມື່ອເພັງມອງໄປຍັງສະຫວັນທິນິບິທັງຫຼາຍນັບຖ້ວນ ເຂົາຈະຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ,
'ຄວາມລັກລັບແຫ່ງຄວາມເປັນພຣະຢ່າງນັບວ່າຍິ່ງໃຫຍ່.'"

"ໃນຄວາມນິລັນດອນ ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ສິ່ງນັ້ນ
ຊຶ່ງຖ້າຫາກພວກເຮົາໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງຕາມທີ່ເປັນໄປໄດ້ຈະໄດ້ຮັບໃນທຶນີ້
ມັນຈະເປີດຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຮົາ. ຫົວຂໍ້ທັງຫຼາຍກ່ຽວກັບການໄຖ່ຈະຄອບຄອງຈິດໃຈ ຄວາມຄິດ
ແລະ ລົມຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການໄຖ່ຕະຫຼອດຍຸກສະໄໝອັນເປັນນິດ. ພວກເຂົາຈະເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ພຣະ
ຄຣິດຊົງປາຖະໜາຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະເປີດເຜີຍແກ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ
ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອພໍທີ່ຈະຈັບໃຈເອົາໄດ້. ຕະຫຼອດໄປ ແລະ ຕະຫຼອດໄປ
ທັດສະນະໃໝ່ກ່ຽວກັບຄວາມສົມບູນ ແລະ ສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຄຣິດຈະປາກົດຂຶ້ນ.
ຕະຫຼອດຍຸກສະໄໝອັນບໍ່ມີສິ້ນສຸດ ເຈົ້າຂອງເຮືອນຜູ້ສັດຈະນຳເອົາຂອງໃໝ່ ແລະ
ຂອງເກົ່າອອກມາຈາກຄັງຊັບຂອງຕົນ." Christ's Object Lessons, 132–134.